

Исакъ (на ухото на Иванка).

Измѣна! предателство!... (на ухото на Драгомира) Тукъ да се убие... (узъртва се, като че гледа отъ дѣ по-лесно да избѣгне).

Иванку.

Ти... ти... въ палатитѣ... (изтеглява мечъ и пристъква къмъ отца Ивана).

Драгомиръ, Добринъ и иѣкон отъ велможитѣ (изтегляватъ мечове и пристъпватъ и тѣ къмъ отца Ивана).

От. Иванъ (изтеглява мечъ и отстъпва).

Полека, Иванко! та и вис, велможи! зашто се плашите толкосъ? Я погледнете тукъ... (удря съ ржка въ стѣната. Отварятъ се едии тайни врата, непознати нито на Иванка, нито на Исака, нито никому).

Венчки (силно уплашени, отстъпватъ назадъ и въ единъ гласъ).

Мария!

Иванку и велможитѣ изиуштатъ мечови и съ разперени ржѣ уплашено гледатъ, а Исакъ като пунаринъ бързо се възвива на другата страна.

ЯВЛЕНИЕ 8.

ПРЕЖНИТѢ И МАРИЯ.

Мария (облечена въ тъмничнитѣ си дрехи, бързо се показва на вратата).

Ж? татку? мой милий татку? Иванко! не го убивай!... (смѣе се и пристъква. Прекъсва да се смѣе) Тсъ!... (услушва се).

Иванку и велможитѣ (закриватъ лице съ ръцѣ). Исакъ (възвива глава и задъ гърбъ уплашено гледа Мария).

От. Иванъ.

Какво! познахте ли ѣж? А! познахте ѣж и се вкаменихте! Наистина, тя е дъщеря на Асѣня...

Мария.

Ж? Той спи... (услушва се пакъ).

От. Иванъ.

Но зашто се вкаменихте? Вашата ржка не потрепѣра,